

„Soča“ izhaja vsak potek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 1.40
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10

Pri omenjenih in tako tudi pri „posilnicah“ se plačuje za navadno tristoletno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru

SOČA

Pocamne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v munski ulici ter v Trstu, via Cassana, 3.

Dar i naj se blagovoljno pošiljajo uredništva „Soča“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Izvrstno.

Uže pred leti pisala je „Soča“ o bolnišničnih zadevah goriških in dr. Rojč je bil tudi v deželnem zboru goriškem sprožil besedo o tem velevažnem predmetu, ali brez uspeha. Dr. Illuminat Zadro, ki je imel za to besedo v tej zadevi, rekel je, da bolnišnične zadeve v Gorici so izvrstne, in pri tem je ostalo. — Okoličani goriški se pa spominjajo, da pred leti je neki nori človek iz hribov skočil pri Solkanu v Sočo, ker vled tedanje naredbe ni mogel biti sprejet v tukajšnje norišnico. Iste naredbe veljajo glede oseb, ki se naznanjajo kot nore in želé sprejete biti v norišnico, tudi dandanes in imajo tudi isto posledke, kakor pred leti. Ker so ti nasledki žalostni in prežalostni, zdi se skoro, da bolnišnične razmere v naši deželi niso najboljše.

Kjerkoli imajo norišnico, ki je kaj vredna, imajo navado, da sprejemajo v varstvo ne le take osebe, katerih norost je že dokazana, ampak tudi take, o katerih se sumi, da so nore. Te pridejo v opazovalnico, kjer ostanejo tako dolgo, da zdravnik spriča njih zdravlje ali njih bolezen; potem se odpustijo ali pa se spravijo k drugim norim. Pri nas ni tako. Kdor hoče biti sprejet v norišnico, mora pokazati dovoljenje v to od deželnega odbora, ker za nore plačuje dežela. Deželni odbor pa ne dá dovoljenja, ako ni priloženo zdravniško spričevalo, da je dotičnik res nor. Zdravniško spričevalo o norosti se pa ne dobi od pravega zdravnika tako hitro, kakor bi kdo želel. Zato pohajajo včasih po naši deželi nori ljudje v veliko nevarnost in včasih v nesrečo mirnih njenih prebivalcev.

Tak slučaj bil je te dni v Višku (Visco) na avstrijsko-italijanski meji. Nekemu mladeniču, ki je bil sicer jako dober, začelo se je mešati v glavi in žugal je mnogokrat, da koga ubije ali da kaj zažge. Nekateri krate je tudi v resnici napadel razne osebe. Občina potegovala se je za to, da bi prišel v goriško norišnico, ali vled navedenih naredb in dlužih okoliščin, ni moglo priti nikoli do tega. Med tem je bolezen rastla in pred nekaterimi dnevi šel je nori človek v neko hišo ter je zaklal gospodinjco, potem je šel na vrt in je ubil še gospodarja; na to je šel prašat župnika, kje se mora kot ubijalec oglasiti: pri žendarmeriji ali pri sodniji. Žendarja sta odpeljala nevarnika v ječo; omenjena gospodar in gospodinja sta umrli; naše bolnišnične razmere so pa še vedno izvrstne v uradnem pismu.

LISTEK.

V sreči nesreča.

Prizor iz kmečkega življenja.

(Spisal P. M.)

(Dalje).

Pri domačem krčmarji je dolg tudi raste in rumena pšenica je romala uže nekaj let na njegovo kaščo, mestu na Korobačevu. Tudi vino je vedno bolj sililo v krčmarjevo klet, kakor češ, da ga uže tako Korobač raje pije v krčmi, kakor doma. V krčmi je veselje med igranjem, doma pa le kisl obraz zapuščen družine.

Vso dobroto Korobačevega posestva je polagoma dobival krčmar, kateri je v teku jednega desetletja močno obogatel. Priženil se je bil v vas na malo posestvo, ki je bilo celó uže zadolženo. S krčmarjem in malo kramarijo rastlo je njegovo premoženje očitno. K temu je gotovo pripomogel ne malo tudi naš Korobač, katerega je v malem okviru posnel mal več ko jeden vaščan. „Saj birt še kredo imá!“ mislil si je menda mnog kmetovalec zahajajoč prepogostoma v Zanetovo krčmo; drugače si ne moremo razlagati tolikega zadolženja. „Kreda“ je igrala tedaj vlogo, a za kmeta žalostno slogo. Krčmarja pa je

Dober svet našim vinogradnikom.

Če tudi je strupena rosa (Peronospora viticola) po naši deželi veliko škodo provzročila, bode vendar po nekaterih krajih še dobra srednja vinska letina in sicer po mnogih krajih na Krasu, kakor tudi po nogradih v Vipavski dolini in v Brdih, kateri bolj na gričih ležé, ker čim višje ležé nogradi, tem manje trpé od strupene rose.

Zdaj pa tudi od vinogradnikov samih veliko zavisí, da vsaj to, kar je nesrečna bolezen pustila, dobro in pravilno pospravijo.

Vsak vinogradnik naj posebno dobro na to pazi, da bo bral popolnoma zdravo in zrelo grozdje skupej ter nezrelo in nečisto zopet skupej; (kjer je porje vled rose odpadlo, grozdje ne more dobro dozoreti). Prav tako naj se trga le pri lepem, suhem vremenu in ne zgodaj zjutraj pri velicah rosih; kdor bere pri slabem vremenu, dobi malo več vina, pa si zavolj tega pokvari vso trgatavo, ker je tak mošt preveč voden. Iz mošta, kateri ima premalo okra, dobimo plehko in lahko vino, ki ni nikdar za kupčijo; kadar vročina nastane, se navadno tako vino spridi, posebno v slabih kletih, kakeršnih se pri nas žalibog največ nahaja.

Tukaj podajem „Sočnim“ čitateljem točen popis dr. König-a o tem, kako vpliva zrelo in čisto grozdje po svojem sladkorji na razvitok dobrega in stalnega vina.

Najvažniši obstojni del mošta je sladkor; toda ne tisti sladkor, s katerim sladimo v navadnem življenju jedi in pijače in katerega dobivamo iz sladkornega trsa ali iz sladkorne pese. To je bistveno drugačen sladkor, kakeršnega nahajamo v vsem sladkem sadju, ki je tudi v medu obilno zastopan in ga lahko tudi iz skroba (štirke), dá celó iz lesu dobimo. Imenujemo ga grozdni sladkor. V čistem stanju je bela, procej mehka snov, a nikakor tako sladkega okusa, kaker navadni sladkor. Dober mošt ima okolo 20 % tacega sladkorja. Nastaja kadar začenja grozdje zoreti, in množí se v njem, čim zrelejšje postaja grozdje. Čim več je sladkorja v moštu, tem boljše, močnejše in vstrajnejše postane vino. Po tem lahko sodimo, kako važno in koristno je, če odlašamo tako dolgo s trgatvijo, da grozdje popolnoma dozori, in kako napačno delamo, kadar se prenagliamo s trgatvijo; na pol zrelo grozdje nam nikakor ne more dati zrelega vina.

Moštov sladkor je pa tudi glavna tvarina, ka-

tera se spreminja pri klenji, in da se tudi ona spreminja, vidimo jasno iz tega, da se moštov sladkor okus polagoma zgublja. Sladek mošt ne upljani; še le kadar sladki okus pojemljí, in se pozgublja, začneja grozdni sok pijaniti in to je, kar znači vino. Sladkor se spremeni polagoma skoro ves v dve novi snovi: in sicer v eno tekočo, katere ostaja v vinu in mu podeluje opojno lastnost, ta je alkohol ali vinski cvet, in v eno zrakovno, po kateri vino pri vrenji vkipuje, in ta je ogeljna kislina. Obeh nastaja blizo enaka množina, tako da dobivamo iz mošta z 20 % sladkorja vino, ki ima blizu 10 % alkohola.

Toda pri klenji se ne smemo ozirati samo na sladkor, kajti ta sam za se v vodi raztopljen nikdar ne zavreje; za to treba še druge snovi, katere vzbujajo klenje, t. j. kvas ali kvasec, ki ostane po končanem vrenji na dnú bečnja (čebra) ali sode, kot vlačna, lopljiva snov, kot drožje. V sladkem moštu ni še nič drožja; v njem je raztopljena snov, katere je zelo podobna beljaku v jajci in se za to tudi beljakovina imenuje. Ta beljakovina se spremeni med vrenjem v drožje, katero se iz vina loči. Ta pravilna in kolikor mogoče popolna ločitev beljakovine v obliki drožja je pa za dobroto in vstrajnost vina prav posebno važna, kajti beljakovina pripada k onim snovem, katere lahko razpadejo in gnijejo, in v dotiki z drugimi snovmi dajejo to lastnost tudi vinu.

Če ostane tedaj znatna množina beljakovine v vinu, nagibalo bode vedno k razpadu, h kislemu in gnilastemu vrenju. — Za to si moramo prizadevati, da to škodljivo snov kolikor mogoče popolnoma iz vina iztrebimo. Najravnnejša pot v dosegu tega namena je, da vino pravilno in popolno dokipi, vled česar se sladkor skoro do čistega spremeni v alkohol in v ogleno kislino. Če ni premnogo beljakovine v vinu, loči se skoro vsa iz njega in vino se naglo očisti ter postane vstrajno.

Žalibog da je v naši deželi v mnogih slučajih vse drugače. Naša vina postajajo rada motna in začenjajo v drugi vreti, posebno o poletni gorkoti. Zdaj treba zdravila priiskovati bolnemu vinu, česar bi ne bilo treba, ako bi se bilo z njim prav ravnavalo. V čem pa obstoji to pravo ali pravilno ravnanje? Da postaja vino motno ali kalno, tega so krive beljakovine, katere so po vrenji v vinu zaostale in se zdaj, ko nastopi gorkota, začenjajo izločevati. Pri tem pa začnja vino vnovi vreti, s prva zaré le po malem; pogostoma pa nastopi ob vročini kisel ali gnilo vre-

povzdignila do bogatije ter mu pomagala do županskega stola, na katerem je sedel Korobač toliko let. Dedščina je tedaj prešla od Korobača na krčmarja. Kolikor bolj je prvi padel, toliko višje je vstajal drugi.

Za Korobačeve pa so nastopali vedno huji časi. Še celó lastni sorodniki pričeli so gibati se proti njemu. Vsakdo, ki je imel še kaj tirjati od doma — razen strijca na domu — vsak se je oglašil.

VIII.

Prvi in najsilnejši tirjalec je bil mož Marijin. On namreč ni dobil pri poroki vse velike dote, ker je ni niti potreboval. Ostal je pri Mariji še jeden tisočak, katerega naj bi imela Marija na lastno razpolaganje. Ko se je pokazalo, da je tudi Korobačeva kmetija zadolžena, tirjala je Marija, ali prav za prav njen drug, ono svoto. Kje naj bi Korobač denar vzel ter ga svaku oddal? Vsaj mu je pomanjkoval še za navadno potrato. Ni davkov ni mogel več plačevati; pustil je, da se je davkarija vknjižila še na oni kos posestva, ki je bil od ostale kmetije ločen in na kojega se ni bil uknjižil še nobeden družih upnikov.

Marijin drug hotel je vložiti tožbo ter dobiti svoj delež, če tudi ima prodati vse Korobačovo domovje. Ker pa ni bil prav za prav on lastnik, ampak njegova žena Marija, moral je od te misli odstopiti, ker Marija ni hotela na noben način nakopati takega gorjé lastnemu bratu na glavo. Toliko ljubezni do

brata je vendar še imela in tudi njegovi nedolžni otroci so se jej smilili.

Vse drugačen je bil njen mož. On ni hotel poznati sorodstva in krvi svoje žene, hotel je imeti le denar. Na ta način je nastal v hiši prepir. Uže poprej ni bilo tam vse v redu. Pravega družinskega življenja ni bilo. Stare ženice pa so večkrat trdile, da so le rumenjaki omožili Marijo tja, kamor je bila namenjena druga. To je vedel tudi njen mož in večkrat se je uže kesal, a le na tihem.

Proti svojej ženi je bil hladen, a vendar do neprijetnosti ni prišlo, dokler mu Marija ni zabranila tožiti njenega brata. Odslej pa je bil ogenj v strehi. Uresničilo se je sumničenje, da je Marijo le denar poročil; povedal jej je mošt to na zobé, da jo je vzel radi denara, ter se hudoval nad njo, ker mu je zabranila do zadnjega groša svoje dote. Odslej ni bilo več miru in ljudje so govorili, da se Mariji hudó godi, da se Bogu smili, ter da bi bilo stokrat bolje za njo, ako bi bila doma ostala.

Kakor jej je nekdanj marsikdo zavidal lepega in bogatega žanina ter pozneje spoštovanega in veljavnega moža, tako se je zdaj mnogim v srce smilila; večina jo je pomilovala, le najhujšim njenim sovražnikom, onim, katere so želele stopiti na njeno mesto, je nesreča nekako dopadala, češ, prav se jej godi, imela je doma ostati ter rožni venec v rokó vzeti. Zavidal pa jej odslej ni nikdo njenega stanu; vsakdo je rekal: uboga, nesrečna Marija!

nje. Zato je kalnost vina značilno znamenje, da se namerava zbirati ali skaziti.

Da škodljive beljakovine v vinu zaostajajo, prihaja iz dveh vzrokov:

1. mošt jih je imel v preveliki množini;
2. vrenje je bilo neredno in je včasih tudi popolno ponehaval.

Pri nas se godi oboje.

Znanstvene preiskave in skušnje nas dovajajo do sledečega sklepa: Neurelo grozdje ima prav mnogo beljakovine in sluzca; mej zorenjem se pa izgubi velik del teh snovi.

Čim zrelejšje je grozdje, tem manje ima teh škodljivih snovi. Zgodnja trgata nam daja tedaj ne samo kisel, ampak tudi nevtrajno vino. Zato povdarjamo še enkrat:

Iz neurelega grozdja ne bode nikdar zolegavina.

Fr. Žepič.

Kako vino pred kanom obvarovati.

Kaj nepovoljna prikazen pri vinu, razen pri najmočnejšem s 10 do 120% alkohola in pa pri tako zvanem likernem vinu (pikolit) je pač to, da se napravi, na površji kan, ako posoda, v kateri leži, ni prav polna. Uže celo je to pri šibkejšem vinu, katero je nastavljeno, ali kakor se tudi reče na pipi. Ker kan vino onesnaži in ga tudi oslabi, da lahko še celo popolnoma ugonobi, skušalo se je uže od nekdaj kanu v okom priti. — Najstarejše in najnavadnejše sredstvo v ta namen je pač to, da se zakadi prostor vrhu vina s žveplom. Ako se namreč nastavljeno vino vsak teden enkrat na površji s žveplom dobro zakadi, kan ne nastane. Vendar ima pa dolgo časa nadaljevanje kajenje ta slabi nasledek, da zadnje vino prav neprijetno po žveplu diši (prav za prav smrdi) in da tudi v ustih in v grlu neprijetno peče.

Da ne more tako vino zdravju hasljivo biti, razume se pa tudi samo o sebi. In zato trudil se je uže marsikdo, da bi za žveplo kako drugo neškodljivo sredstvo izumil. Baron Babo priporočal je na pr. uže zdavno komprimirani zrak ali pa ogljeno kislino vrhu nastavljenega vina napeljati. Vsepih je res izvrsten, kan ne nastane pod komprimiranim zrakom ali pa pod ogljeno kislino, toda s prevelikimi, veliko prevelikimi stroški je to zvezano, osobito pa z nerodnostjo.

No, v najnovejšem času izumil je, kakor „Weinzeitung“ po magjarskem vinarskem časniku „Boraszoti lapok“ poroča, nek Fr. Nagy v Daraváru čisto po ceni in kaj priročno sredstvo proti kanu. Nagy namoči namreč čisto ruto ali pa gobo v fini špirit, zažge jo ter za žico pritrdjeno urno v vino ne popolnoma polno posodo vtakne, vého samo (luknjo) pa z drugo, v čisti vodi namočeno ruto dobro zatisne. Kedar špirit pogori, vzame ruto hitro iz posode in vého trdno zabije. Nagy trdi, da tako vporabljeni špirit glede kana popolnoma nadomešča žveplo. On pravi pa tudi, da najposlednejši kanec vina najmanjšega neprijetnega duha ali okusa ne razodeva. Da ne more s špiritom zakajeno vino nezdravo biti, to razume se pa tako samo ob sebi.

Kakó je bilo pri sri ubogi Mariji, ko je premišljevala žalostni položaj svojega brata in njegovih otrok ter občutila gorje, katero njo samó bije noč in dan. Najhujše gorje pa je bilo prepričanje, da ne more pomagati nesrečnim sorodnikom, še celo sama sebi si ne more pomoči. Gorje!

Rada bi namreč vzela k sebi vsaj dvoje bratovih otrok, a razsrjeni mož č tem ni hotel nič slišati.

Pretakala je uboga žena vroče solze; a zastoj, niso omehčale okamenlega srca.

IX.

Beriča se je naš kmetič navadno uže tako bal, kakor vrag križa, a kmetice so se kar prestrašile, da jim je sape zmanjkovalo, ako jim je prišel pred hišo ter usiljeval kake listke, vsled katerih se je morala plačati večja ali manjša vsota. Uže samo to, da bo treba plačati, je zadosti, da postanejo obrabi kisi vsakokrat, ko se prikaže berič.

Le jedenkrat se otroci veselí beriča. To pa je takrat, ko z bobnom v rokah po „trgu“ hodi ter enakomerno bobna zadaj; uro kakemu gospodarju. Otroci se takrat veselí, a to veselje le še bolj greni ure ubogim nesrečnim, katerim ono bobnanje veljá. Poleg nedolžnega veselja otrok stoji neizmerna tuga nesrečnih starišev, kateri so svoje premoženje pripeljali do bobna.

V tem položaji je bil neko spomlad tudi naš Korobač. Njegovi upniki so postajali vsak dan bolj nestrpljivi ter se skupne ali posamezno zatekali k sodnji ter napravljali tožbe. Konec vsemu temu je imela narediti dražba, katero je oznanovala pesen nesrečnega bobna.

Korobač je bil uže vse korake storil, da bi dražbo ustavil, a ni se mu posrečilo; ni mogel tolikim tožnikom zamašiti širokih ust: celó zastanih davkov in obesti pri bližnji zastavljavnici (montu) ni mogel poravnati.

Sé žveplom zakajevala se je pa do zdaj tudi prazna vinaka posoda, da ni spletnela ali se zacikala, sploh, poškodovala. V ta namen zažgala se je v vsaki prazni posodi gotova množina žvepla, in posoda se je res čisto zdrava ohranila. Pred zopetno porabo tako posode jo je bilo treba se ve da prav dobro z vodo izprati. Gospod Nagy trdi, da tudi za spravo prazne posode ni treba več žvepla, ampak tudi zažganega špita. On pravi, da, ako se vsake 3 mesece prazna vinaka posoda po enkrat s špiritom zažge ali zakadi, kakor se uže hoče reči, ohrani se ona ravno tako dobra nepoškodovana, kakor ako bi se tolikokrat se žveplom zakadila.

Iznajdba je gotovo velikega pomena, kajti zdaj more vsak, posebno pa kdor je do zdaj v ta namen le z največjo nevoljo žveplo rabil, po popolnoma neškodljivem špitu seči. Proč torej s peklenim žveplom!

R. Doléne.

Dopisi.

Čepovan, 14. sept. — (Na hladu. Po vodo. Slovo.) Primorako in pač še marsikatera dežela se ne more ponašati s tako prijetno gorsko dolinico, kakršna je čepovanska. Le dve uri od Gorice z vozom, a vendar uže pri cerkvi je čez 600 metrov nad morjem; v tej višini ti je prijetna dolina, obkoljena s hribovjem, z „vrhovi“, visocimi po blizu 1000 metrov, raz katere je krasen razgled na gore pa tudi na morje in pobrežje. Žili da še marsikaj manjka, da ni še pripravih stanovanj za poletne tujce. Vkljub temu pomanjkanju vspelo se je število tujcev, ki so prišli sem na hlad, dne 7. septembra na 39, in med temi je 7 oseb iz Bukarešta na Rumunskem. Gibanje pa je bilo toliko bolj živo, ker so prav v teh dneh prihajale razne komisije. Da o drugih molčim, omenim le, da pretekli teden so zopet Goričani prišli po vodo. Iskali so jo in merili v Čepovanu, prekoračila je komisija pa tudi „Ščuro“ ter šla po vodo tje do tolminske meje na Tribuškej strani. Studenci so pač krasni, a kedo vé, zmaga li Gorica potrebne stroške? Da bodo načrti in predarki ugodni, to je pač gotovo, kajti vse to izdelujeta dva gospoda inženirja iz Benedek. Naj tu še dostavim, da blizu omenjenih studencev so nahaja tudi žvepleni izvirok, ki pa so nemočni, prosto skaklja v Tribušico.

Dne 8. septembra se je č. g. Jarec vikarij v Gorenji Tribuški prišel posloviti od svojega soseda čepovanskega, ker ima v kratkem zapustiti Tribušo. To prilikó so porabili tukajšnji obojiljaní, da so gospodu sodružniku zapeli v slovo nekoliko narodnih pesnic. Improvizirali so celo njemu posvečeno pesen v slovo. Bil je gospod vikarij jako priljubljen ne le pri svojih ovčicah, za katere je goreče deloval, ampak tudi pri svojih gg. sosedi. Najboljše želje in voščila vseh ga spremljajo na libušinjske višine.

Iz Volčan, 12. sept. — V nedeljo po prazniku Marijinega rojstva imamo na Mengorah shod. Z vseh gričev in dolin tolminske dekanije, pa tudi iz bolške in cerkljanske, pridejo leto za letom verniki prejemati sv. sakramente in slaviti Matere božje ime. Samo obhajancev je navadno okolo pet stotin. Spovedovalo se je letos prejšnji večer od 3. do 10. in v nedeljo jutraj od 4½ do 11. ure. Pomagajo mostarski in tolminski duhovniki, pa tudi iz Gorice dobimo vsako leto združen pomoč. Bodi nam tu dovoljeno zahvalo objaviti požrtvovalnemu mons. dr. Gabrijelčiču, katerega je letos g. profesor T. Čerin blagovolil namestovati.

Pot mengorsko na volčanski strani zaljšajo od idrijskega malarja g. Tavčarja letos izdani, oziroma ponovljeni štacijoni. Mnogi izmed romarjev so se ustavljali pred lepimi slikami v kapelicah, nekateri so tudi poklekovali in molili.

Blizu cerkvice mogel si danes videti črepinjo lonca s prismojeno kašo. Orožnik je prepovedal prodajati kramo in živež ljudem na griči. Gotove radi kolere! Nadejamo se, da se je s tistim loncem tudi kolera ubila! — Ročinski in levski vikar sta se svojo navzočnostjo razveselila društvo obedovajočo pri g. župniku.

Po cerkveni slovesnosti ob 7½ priredila je naša za vsestranski napredek vnetá mladina v čitalnici res krasno veselico. Pridne in vajene roke sestavile so oder v sobani. Stene na odru oblekle so s prirodnim žametom (zelenim mahom), posutim z raznimi cvetlicami. Ob stenah in na stropu viseli so celi in poluenci bršljanovi, zlasti okolo podob presvitlega cesarja in njegove družine, škofa Strossmajerja in drugih ter okolo troročnih svečnikov. V lepih okvirjih pod steklom lepopisno zabiležena pravila in imenik udov kinčajo stene. Kot podporni ud se je prvi vpisal mons. dr. Gabrijelčič; pa je še prostora; častno mesto čaka Vaših cenjenih imen, duhovniki, doktorji itd., rojeni v Volčah ali tudi drugje! Kedor žrtvuje na leto en forint, uživa vse pravice rednega uda.

Program in vabilo prinesla je „Soča“ v naše kraje 11. sept. Veliko častitih gostov, Tolmincev in Mostarjev, je zraven domačih vabilu ugodno odgovorilo. Kesal se nobeden ne bode, če se je le tudi po končani besedi vse srečno izteklo.

Vse točke programa so se izvršile v prijetno zabavo pa tudi v poduk vsem poslušalcem in v prosep narodne zavednosti. Možaki, ki smejo o štjeti že kako sodbo izreči, so hvalili naš pevski zbor. Videlo in slišalo se je, da so njegovi udi tudi čutili, kar so peli. Točno so izražali piano in forte brez neprijetnega napanjanja glasovnih mišic.

Gospod, ki je s primernim govorom društvo navduševal, pokazal se je v mimiki, v kretnji in v besedi popolnoma kos svoji nalogi. Igra „Pravo junastvo“ v šalji obliki biča kvartavce, žganjarje in suroveže, pravi križ pridnim gospodinjam, ki jih pa znajo ukrotiti z ljubeznjivo in bistroumno potrpežljivostjo.

Deklamovalki „Zaljubljenega morja“, mladi deklici, lahko razumljiva tesnost pri prvem nastopu na oder ni dovolila, da bi bila zbudila speše modí, ki morejo omagati težave takega predavanja; a bili smo zadovoljni. G. J. H. govoril je Gregorčičev „V pepelnici noči“ z občutkom trpljenja in upanja našega naroda in je zato žel splošno pohvalo; le škoda, da se niso poslušalci že poprej seznanili s ono tako jedrnat in ganljivo pesnijo, ker potem bi bili lože z govornikom čutili.

Pri srečkanji bilo je društvo samo najrečnejše, ker g. Oskar G. mu je podaril dobiček tombolo Dr. Strupija živinozdravništvo. S činkvine dobila je volčanska deklica lepo svetilnico za petrolej. Kvaterna je osrečila nekoga z dvema medenima svečnikom. Ker je v teh dobitkih omika in luč dovolj predstavljena, ni mogel nikdo hud biti, ako je terno dalo smešen dobiček, čudnega možička.

Dohodki tombolo so namenjeni društveni knjižnici. Da se nakupijo le koristne in potrebne knjige, kakeršna je knjižnica začetna: Živinozdravništvo bo skrbel odbor. Sklenem z besedami, s katerimi je g. govornik društvu voščil: naj živi, naj raste, naj cvetel!

S Krasa, 15. sept. — Dne 11. t. m. popolno gorelo je v Hrušovici. Zgorela je stroha in nekaj polihstva kmetu J. Grči št. 48. Vzdale so se menda saje. Sosedje so takoj prihiteli in oteli zraven stoječ s slamo krit hlev. Mož je bil zavorovan. — Skoro prav takat je pa v Štjaku strola udarila v še nedozidani zvonik; ubila je enoga moža, dva pa poškodovala. Pa tudi v vinogradih je nevihta naredila veliko škodo; toča je pobila zlasti v Šmarjah in pri Škrbini. — Na Krasu bo vinska letina dobra, tudi vipavsko vino bo letos boljše, kakor lani. Pričakujemo pa tudi več kupcev v naše kraje, kakor preteklo leto. Drugim pridelkom pa suša močno škoduje. Bati se je tudi, da nam bo primanjkovalo vode, če ne dobimo dežja v kratkem. — Živina pa mora piti že tako vodo, da se je le čuditi, kako da se ji ne zurede v želodci kvakajočo drovživko. In tako biago naj se redi in hasne! V tržaški okolici imajo čistejšee kale, pa tudi veliko lepšo govedo. Ni primerjati živine, ki dobiva čisto vodo, s tako, ki je primorana piti umazano mlakužo. Skrajni čas je pač, da županstva in drugi o tej zadevi potrebno ukrenejo, ker lahko so že prepričani, da pri sedanjih letinah je živinoreja še edina, ki nosi dobiček.

Sred Ipavskega, 11. sept. — 30. julija t. l. potoval je po tej dolini neki agent za štamplije, uradne marke, pečate itd.

Rekel je, da stanuje na cesti pri Goriškem mostu in je sprejel od mene 1 gl. 80 kr. „für 1 Crayon mit Siegel & Stampiglie“, kakor govori dana mi „Empfangsbestätigung“, pobotnica z nebralnim podpisom Achtschein l. r., ter mi je obečal, da naročeno stvar dobim do 12. avg. po pošti, in do danes je ni še.

Kazal mi je med drugimi pečati enega S. Andr. iz Prevačine, k. k. Steueramt Görz, in nadškofijski Goriški, in moj pečat je na več krajih v svojo knjižico pritiskil — zakaj, pa ne vem; rekel je, da je maloverdno delo. Rekel mi je, da ima na prodaj tudi barvo za štamplije tvrdke R. Gärdner & Comp. prav dober kup.

To sem objavil z namenom, da bodo oni, ki take stvari rabijo, vedeli, kako je ravnati s takimi agenti, ki se pogostoma po deželi sprehajajo ter plačila uže naprej sprejemajo.

Politični razgled.

Velikega pomena so po menenji politikov vojaške vaje, ki so se vršile v Galiciji na avstrosrške meji, katere je vodil sam nadvojvoda Albrecht in pri katerih je bil navzoč tudi presvitli cesar, dočim se je zbralo k vajam onkraj meje okolo trdnjave Brest Litovsk 50 do 60 tisoč ruskih vojakov. V obče se smatra, da nastane iz teh vaj in na teh tleh resen boj med Avstrijo in Rusijo. Naš cesar je sicer dne 11. t. m. o priliki imendana ruskega carja napil na zdravlje carju ter mu čestital, a to ne zabranjuje, da bi se ne mogel spremeniti čez noč res

položaj ter postati resen. — Kakor je razvidno iz cesarjevega pisma, so te vojaške vaje izvrstno izpadle; cesar se radi tega zahvaljuje nadvojvodi Albrechtu in poveljnikom, kakor tudi vojski, ki se je teh vaji udeležila, v prav topli besedi. Od tod odpelje se cesar na Tirolsko, kjer ostane do 22. t. m.

Med našim in ogerskim ministerstvom začela je vnovič razprava radi carinske pogodbe. Znano je, da neso hoteli sprejeti Poljaki vladnih predlogov glede carine na petrolej; radi tega je treba z Ogersko novih razgovorov, a kakor se kaže, pride le težko do sporazumljenja, Madjari hočejo povsod dobiček in prednost. Ko se vladi sporazumete, sklican bode državni zbor; čuje se, da še le koncem meseca septembra, dočim se snide ogerski že jutre 18. t. m.

Ne le na avstro-ruski, ampak tudi na nemško-francoskeji meji vršijo se vojaške vaje, ki kažejo resnost časa in so le priprave resnemu boju, ki se bode v kratkem bil med Nemčijo in Francijo. Cesar Viljem in nemški stolonaslednik potujeta po Alzaciji in Loreni, deželah v zadnji nemško-francoskeji vojski pridobljenih, da bi navdušenje za Nemčijo pomnožila. Nemška strogost in naseljeni Nemci so sicer dosegli neke navidezne vspehe v teh provincijah, a ljudstvo, tudi nemško, sovraži Prusijo bolj nego kedaj, in težko čaka trenutka, da se zopet zjedini s prvotno zemljo, s Francosko.

Valovi, katere je povzročilo bolgarsko vprašanje, se neso še polegati. Knez Aleksander je deželo zapustil in s tem povzročil angleškemu kramarjem in nemškemu židom mnogo britkih ur in grenkih solza, a vpeljal je tam Rusom več ali manj sovražno regentstvo, t. j. može, ki začasno vladajo Bolgarijo. Na te obrnene so oči naših židov in Madjarov, ki upajo, da bode zopet Aleksander knezom voljen, ali pa vsaj zopet tak, ki bode plesal, kakor bodo oni piskali. Dne 11. t. m. bi bili morali priti bolgarski poslanci skupaj, a ker je bil isti dan carjev imendan, odložilo se je zborovanje do ponedeljka 13. t. m. Kakšen duh veje v sobranji, kaže to, da je nekdo rekel, prva naša misel naj bode na kneza Aleksandra, čemur so sledili burni živio-klici, potem pa so se odstranile podobe carov Aleksandra II. in III. Temu se ni čuditi, ako pomislimo, da so bili ti poslanci zbrani pod vladno kneza Aleksandra, ki je Nemec in vé, kako se volitve vodijo. Kolike vrednosti so take izjave, kaže tudi to, da se je regentstvo začelo pogajati z ruskim konzulom v Sofiji ter izjavilo, da neče tirati Rusiji sovražne politike, a hoče, da se ozir jemlje na mnenje narodovo. A Rusija zahteva od regentstva, naj dovoli v to, da vstopijo ruski častniki v bolgarsko vojsko ter da bode ona določila čas, kedaj se ima voliti nov knez. Inače ne pripozna regentstva in bi Bolgarijo zasela, ko bi nastali nemiri.

Domače in razne vesti.

Imenovanja. C. k. okrajni sodnik v Korminu Avgust Huber imenovan je svetovalec deželne sodnije v Trstu. — Koncipient c. k. loterijskega vodstva dr. Olivier baron Kober in koncipient c. k. finančnega vodstva Radovan Milković imenovana sta finančna komisarja. — c. k. konceptna praktikanta dr. Napoleon Fabbro in Ivan Zeilinger pa koncipienta pri tržaškem finančnem vodstvu. — Avskoltanti pri sodnijah na Primorskem so imenovani: Jurij Cetič, Štefan Tripalo in Konstantin Budinich. — Nov popotni učitelj kmetijstva za slovenske dele Primorja imenovan je Jakop Perhavz. O njegovem znanju slovenskega deželne jezika slišali smo neugodna poročila. Skušnja pokaže, kako je v tej zadevi. — C. k. finančno vodstvo v Trstu imenovalo je davkarskega pristava Franca Grignaschi-ja in kancelista pri finančni prokuraturi Angela Beranek-a davkarska kontrolorja; — praktikanta Viktorja Bradamente-ja in Janeza pl. Zattoni-ja pa davkarskega pristava.

Volitev državnega poslanca iz skupine kmečkih občin v okrajuem glavarstvu gradiškem za sodnijske okraje Tržič, Gradišče, Kormin in Červinjan bo v Gradišči dne 30. oktobra t. l. Ker se snide po časnih poročilih državni zbor že konec tekočega meseca, bodo omenjene občine en mesec brez zastopnika v državnem zboru. Zakaj se jim je to storilo, ne

vemo; to pa vemo, da je že nad štiri mesece, odkar je prejšnji poslanec mons. Valussi odložil svoj mandat. — Gledé kandidatov ni še vse gotovo; nekateri menijo, da v obrambo veljave podrejenih uradov pusti grof Taaffe tudi zdaj, kakor pred dvema letoma v velikem posestvu, da postavi deželna vlada po zanesljivih osebah svojega moža, če tudi bi ta ne hotel stopiti v Hohenwartov, vladi najzvestejši klub, ampak v Coreninov, kakor knez Hohenlohe, ki v odločilnih trenutkih glasuje proti ministerstvu. Na vsak način je upati, da se skuha poslanec, ki ne pojde s Slovani, in s tem bi bilo veliko doseženo, kajti edina nevarnost, katera preti — irredenti, je slovanstvo; zato je treba slovanstvu peruti striči pri vsaki priliki, kolikor le mogoče. Čudno, da z avstrijskim duhom, kakor ga umejo neki visoki politiki, se dandanes italijanski irredentizem tako dobro ujema, da se ne ločita ni v svoji oceni slovenskega življa ni v dejanskih pojavih te ocene. Hohenlohe je v največji sili lovil glasove z gaslom: Jaz sovražim Slované. To je pomagalo.

Slovenska dekliška šola v Gorici odpre se prve dni prihodnjega meseca oktobra. Ker smemo biti prepričani, da naši mestni občeti, na čelu jim oče župan, so za napredek in omiko vneti, in da njihov srec plantijo enake ljubezni do slovenskih mestnih prebivalcev, katerih so zadnjič sešteli nad 4000, kakor do italijanskih, upamo, da bo tudi mestna blagajnica zdatno podpirala zavod, ki oskrbuje omiko onim, ki so bili do zdaj popolno zapuščeni. To smemo toliko gotoveje pričakovati, ker goriški Slovenci in Slovenci z deželo donasamo prav lep del k mestnim dohodkom ter k plači gospoda župana, magistratnih uradnikov in vseh mestnih naprav. Gotovo je le pravično, da v razmeri z doneski in s potrebo uživamo sad svojih žuljev in da se ne obrača vinar revežev v razkožje bogatih Italijanov. V tej nadi potrjuje nas ime mestnega šolskega nadzornika, ki je poln avstrijstva, katero ne pozna Italijana in Slovana kot taka ampak kot državljana, ki sta poklicana k enakim bremenom in pravicam, enakim dolžnostim in dobrotam. Slovenski roditelji, ki stanujejo v mestu, naj torej o pravem času oglašajo svojo dečo za šolo, kajti prostori niso preobilni in kdor bi med zadujimi prišel, bi morda ne mogel biti uslišan. Pustimo mestu njegov italijanski značaj in italijansko narodnost; ali skrbimo, da tudi goriški Slovenci za se in za svoje otroke, za svoje družine in družbe, za kupčijo in obrtnijo, za šolo in urad, za zasebno in javno življenje ohranimo svoj slovenski značaj in slovensko narodnost. Tujci bodo potem že vedeli, ali imajo soditi mesto po mestu ali po — meščanih.

O tržaškem namestniku baronu Pretisu pisala je oficiozno „Triester Zeitung“ v nasprotju z dunajsko „Deutsche Zeitung“ in drugimi listi, da se mu je zdravilje popolno povrnilo in da s 1. oktobrom preuzame spet svoje uradne posele. Ta novica gotovo močno razveseli vse prijatelje vzvišenega gospoda in čudimo se, da je goriški liberalni list ni še prinesel. A gledé njenega družega dela smo vendar še neverni Tomaži, kajti znano je, da glavna skrb veleslavnega namestništva v Trstu je obrnena zdaj na kolero, ki mori po nekaterih krajih v Primorju, da vse dotične zadeve vodi vitez Rinaldini in da, ko kolera poneha, bo sledilo zasluženo priznanje. Dokler reči tako stojijo, ne sodimo, da bi vzvišeni gospod namestnik, ki je bil 5 mesecev na odpustu, preuzel svoje posele, kajti naravno bi moral sprejeti iz večje roke zdravstvene zadeve, česar bržčas ne stori. To je naše nemerodajno mnenje in dejanja pokažejo, koliko je opravičeno. Prej bo utegnili uplivati volitev v Gradišči na kako premembo.

Ljudske in srednje šole začnejo v Gorici prve dni oktobra. Pri tej priliki ne moremo, da bi ne priporočali svojim rojakom, naj pošiljajo svoje otroke v prav obilnem številu v šolo. Res, da so težave dandanes silno velike in da povisšana naukovina neznansko otežuje vstop v srednje šole, pa vendar naj se ne dá ostrašiti, kdor ima zmognega in bistrega otroka. Učitelji in duhovniki naj bi opozarjali roditelje na bolj obdarjene otroke in naj bi jim šli tudi na roko, da bi znali oskrbeti, kar je otroku najbolj treba, da more šolo obiskovati. Brez izvrstnega šolskega naraščaja ne pridemo nikoli na bolje. Pomagati si moramo sami, ko nam drugi ne pomagajo, katere večje sveta dolžnost vled stališa, ki ga imajo v družbi sebi v prid, a narodu v kvar in pogubo. Iz sebe mora roditi narod moč, ki ga povede do boljših dnij.

Dr. Aleksij Rojic, ki je bil šel nekaj časa na hlad, vrnil se je 15. t. m. v Gorico, kjer bo stalno bival. Udje „Slov. bralnega in podpornega društva“ naj torej zahajajo k njemu v zdravstvenih zadevah, kakor poprej.

„Corriere“ se jezi nad goriškimi izvoščeki ali fижakarji, da na železniški postaji ne poznajo reda, da se svojimi vozovi jemljejo prostor privatnim kočijam, da silijo občinstvo do precejšnjih poti, ako hoče do naročenih vozov, da se prenadležno usiljujejo potnikom in da močno upijejo. Sploh da takega razgrajanja, kakorino delajo naši izvoščeki, ni nikjer na

svetu. Zadnjih besedij bi ne zamerili kakemu goriškemu častnikarskemu začotniku, ali od „Corriera“, ki je pisal uvodni članek o sviloreji v okolici Loretski, smemo zahtevati, da bi vedel, kak pikel delajo laški izvoščeki na postaji Loretski (pod mestom), ki hočejo potnike kar oglušiti s svojim strašanskim upitjem, in o katerih se mora miren človek vedno bati, da se vsak trenutek zlasajo in razmesarijo sebe ali potnike. To bi moral „Corr.“ vedeti kot natančen opazovalec in opisovatelj italijanskih razmer, n. pr. Garibaldi jeve in Cairelijeve slavnosti v Vidmu dne 29. avgusta t. l.; pa kaj ko mu je več na svili in na zlatu ter na dobri pitni vodi ko na božji poti, bodisi v Loretu bodisi na Sv. Gori pri Gorici.

Oznanilo. Razpisujejo se s tem 4 deželni študentski po 200 gl. za dijake z Goriškega, kateri so dovršili srednje in stopili v visoke šole.

Pri podelitvi se bo gledalo na to, da dobita te študentske dva dijaka slovenske in dva italijanske narodnosti. Če bi manjkalo dijakov izmed ene rečenih narodnosti, sme se nakazati študentski dijakom druge narodnosti. Študentski se bodo izplačevali v štirih četrtletnih odplačilih na prošnjo deleženca, ki mora izkazati, da je vpisan v vsučiliščno matrikulo in pozneje, da obiskuje učilišče.

Dotične prošnje se imajo podati deželnemu odboru v Gorici pisмено do 15. oktobra 1886 in naj se jim priložijo spričevala zrelosti, uboštva in vpisa v ono izmed visokih šol. Deželni odbor.

Službeni razpis. Deželni odbor pokneženo grofije Goriške in Gradiške razpisuje službo ravnatelja deželne gluho-nemnice v Gorici z letno plačo 1200 gl. a. v., s petletnim poviškom po 10 0/0 in sicer za 4 petletja, potem se stanovanjem v zavodu in s potrebno postrožbo. Prosilci imajo dokazati: a. da znajo podučevati gluho-neme v predpisanih predmetih in da imajo zraven tega potrebne znanosti v oskrbništvu in kmetijstvu; b. da so zmogni italijanskega in slovenskega jezika; c. da je njihovo zadržanje neomadeževano; d. in da so trdnega zdravja. Opazuje se, da bo imel pri enakih zmognostih prednost duhovnik, kateri bi po namenu §. 13. zavodovih pravil prevzel krščanski nauk in oskrvona opravila.

Prošnje za službo naj se podajo deželnemu odboru do 25. tek. meseca. Deželni odbor.

C. k. poštni uradnik, ki je imel predlanskim kot priča važno besedo v pravdi Fitz Makuz, zabaval se je letošnjo pomlad ponoči s tem, da je ugašal luči ob cesti proti postaji. Mnogi so mislili, da uradnik dobi vsled tega ukor, kakor zasluži dejanje, ki se je pripisovalo prej le goriškim pouličnjakom; a na višjem mestu se baje sodi, da to je bila le — otročarija. Menimo, da taka razsodba bi bila največja obsodba, ki more zadeti okolo 30 letnega moža. Niti kazni ali ukora vrednega bi ga ne šteli.

Drobne novice. Ignacij Gruntar, c. k. notar v Logatci, poročil se je 12. t. m. z gospodično Marijo Arigler, ondašnje učiteljico. — Podružnice Družbe sv. Cirila in Metoda snujejo se prav pridno. V Šempasu, v Ajdovščini in v Vipavi so že osnovane; v Kanalu, v Tolminu in na Krasu se pa pripravljajo k temu. — V Rifenbergu umrl je te dni nekdo za kolero, kakor se pripoveduje v mestu. — Vreme popušča vendar svoj značaj pašnjih dnij ter se nagiba k jeseni. Včeraj bilo je v mestu nekoliko dežja, v hribih pa dosti, tako da zrak je bil davi prav prijetno ohlajen. — Točrni prizanesla zemskim pridelkom. Zadnje dni bila je v Štjaku, v Škrbini, v Dornbergu in v sosednjih krajih. Po nekaterih mestih naredila je precej škodo. — Kolera je v Trstu in v Istri zopet hujska nego je bila. V Trstu obolelo je en dan tega tedna 22 oseb; zanesli so jo tudi v Budapešto na Oggersko.

V Koboridu našel je dr. Marchesetti iz Trata staro grobišče iz one dobe, kateri pripada pokopališče pri Sv. Luciji, samo da je manjše in da ima manj in bolj redkih grobov, v katerih se nahajajo lonci, kinči in razne priprave, kakor v drugih grobiščih enake starosti. Po tem grobišču zaslovi Koborid med učenim svetom, kakor Sv. Lucija pri Tolminu, ali Vače in Sv. Margareta na Kranjskem.

V Tolminu bi moral biti sejem sv. Matevža dan 21. septembra, kakor je tudi „Soča“ že dvakrat naznanila, ali deželna oblast prepovedala je ta sejem, kakor tudi mnogo drugih drugod, iz zdravstvenih ozirov, ker se bojijo, da bi se lahko zanesla in razširila kolera, ako bi prišlo veliko ljudstva iz raznih krajev vkup.

Kmečko bralno društvo v Šebreljah priredi bivšemu šebreljskemu župniku preč. g. Andr. Jokšetu v proslavljenje, dne 19. t. m. veselico s tem le sporedom: 1. „Slovenec dom“, možki zbor; ugl. Volarič. 2. Slavnostni govor. 3. „Domovini“, mešan zbor; ugl. F. S. Vilhar. 4. Deklamacija „Vrlenu možu“; ugl. S. Gregorčič. 5. „Sarafan“ za možki zbor; priredil J. K. 3. „Oj z Bogom, ti p'aniški cvet“, možki zbor; ugl. Volarič. 7. „Župau“, šaloigra v 2 delih. 8. „Kitica slov. narodnih pesmi“, šesteroglasno sest. Foerster. 9. Srečkanje za šaljive dobičke. Začetek ob 5. popoldne v najadnih prostorih.

Nemški visokošolci in njihovi politični so-
miselniki v Avstriji znajo prav dobro posnemati
italijanske rodoljube v Lombardiji in v Benečiji iz
tistih časov, ko ste bili ti deželi pod Avstrijo. Kjer
se jim ponudi ali ne ponudi prilika, izražajo svojo
ljubezen do dežle in političnih oseb, ki so znanj
Avstrije. Na Štajerskem privedli so slavnost pri ka-
teri so zahtevali, naj godba zasvira „Die Wacht am
Rhein“, a gošči so igrali so „O du mein Oesterreich“.
Valel tega tak vriš in krik, da so morali gošči od-
stopiti. Na Šleskem imeli so enako slavnost v pro-
storih, okolišnih samo s pruskimi podobami in zna-
menji. Govornik povzdigoval je Bismarka v d-ve-ta
nebesa, valel dekar je vladni komisar zbor razpuštil.
Na to tujenje in zabavljanje, da je bilo strah. Vao
radi tega, ker se Slovani v Avstriji sreče v najtol-
stejši masti. Pomoč je naravna: Slovane za vrat; pa
bodo mirni in tihi sedanjí razsajalci. Tako neki po-
litiki. A Slovani smo drugega mnenja. Prihodno-t
potrdi, dekar sedanjíki nadejo varjeti.

Po mračah se repkanje ali robkanje s drata
popraščevali so že mnogi posestniki ustmeno in pismono-
ne; zato tukaj javno vsem naznanjam, da prav dobro
take mreže za grozdje izdelajo Janez Jelen v Opa-
tjemecu na Krašu in sicer veliko bolje, kakor jih od
drugod dobivamo za drag denar. On pride rad k
vsakemu posestniku na dom, da se mu le par dni
poprej naznani. Lavratna mreža stane po velikosti od
8-12 gold. Dobro pocinjen drat dobi se pri g. Miche-
litschu trgoval v Gorici. Fr. Zepič.

Knjigarna Ig. pl. Kleinmayr in Fed.
Bamberg v Ljubljani prikolila je današnji številki
obširno, opanilo nekaterih knjig, ki so izšle v njeni
založbi iz njene tiskarne. Kakor je oznanilo samo po
sebi krasno delo, tako se odlikujejo tudi knjige in
druge tiskovine te knjigarne po izborni ličnosti in
primerni ceni. Vsebinska naznanjenih knjig je našim
čitateljem večinom že znana in vse hvale vredna.

Listnica uredništva. G. pisatelju „O času in
delu“: Vaš sestavek je za „Sodine“ čitatelje preveč slozo-
stven. — G. dopisniku: Za hribov, 1. sept.: Ako bo mogoče,
porabimo prihodnjé. — „Iz potne torbe na Tolminskem“
pride. — G. dop. iz Polie: Zdaj je stvar že zastrela in je
nekoliko ne-j. sna.

Zahvala.

Gospodi iz Tolmina in z Mosta, ki je v obilnem
številu počastila naše društvo z udeležitvijo pri vese-
lici 12. sept., posebno še g. Oskarju Gaberščku iz
Tolmina, blagodušnemu darovatelju dr. Strupija „Ži-
vinozdravnitva“ se uljudno zahvaljuje V. l. č. 14.
sept. 1886. ODBOR.

Cerkveno-knjževna novost!

V „Katoliški Tiskarni“ je ravno izšla knjiga:

ZBORNİK cerkvenih govorov

na slavo

SS. Cirilu in Metodu.

Zbral in na svetlo dal

ANTON ŽLOGAR,

kapelan pri mostni fari sv. Jakopa v Ljubljani.

Z dovoljenjem v. č. knezoškofjstva Ljubljanskega.

Čisti dohodek je namenjen družbi ss. Cirila in Metoda.

V LJUBLJANI.

Založil izdatelj: — Tisk „Katoliške Tiskarne.“

Vel. 8. in 16 pol na krasnem papirju.

Cena 1 glđ. 60 kr. in 10 kr. za poštino.

Dobira se

pri izdatelji in v „Katoliški Bukvarni.“

Knjiga se je poslala več č. gg. na ogled;
ako se kdo ne smatra naročnikom, naj blagovoljno
zapiše „retour“ in vrne knjigo.

Št. 249/Ap.

Oznanilo.

Naznanja se, da navadne vsakoletne počit-
nice bodo trpele od dne 3. do včevši 17.
oktobra; zavoljo tega prične zopet nazadno u-
radno poslovanje s strankami dne 18. istega
meseca.

Med počitnicami je ustavljeno vsako raz-
motrovanje opravil v obeh oddelkih.

Od ravateljstva zastavljavice in v njo združene hranilnice.
V Gorici dne 13. septembra 1886.

Ravnatelj
LOVISONI.

Odvetnik DR. GRAZADIO LUZZATTO

je odprl

svoje odvetniško pisarno
v Gorici, pred škofovo palačo
(Via Arcivescovado) št. 1, I. nadstropje.

Gorica, 1. septembra 1886.

JOŽEF CULOT

V GORICI.

Zaloga kinkalij (kratkega blaga).

Na debelo in na drobno.

V Račtelji št. 2 in 25. V lastni hiši.

VELIKA ZALOGA

igelnikov, igel, albumov, trakov (za ribji lov),
prstanov, igrač za otroke, palic, bižutarij, ušnikov
za snodke, oblatov, mošnj, gumbov, zapestnikov,
brčev, medenih ali mesingastih gumbov, črnilnikov,
zvončkov, svečnikov, cevč ali trobk (rorov) za lule,
lesnih sodnih pip, papirja za cigarje, odmašilnikov,
pečatnega voska, nožev, šestil, zavrtkov za pisma,
okvirjev za podobine, molto, svetih podob, razpel
(križev) in svetinj, kovinskih žlic, žličic za kavo,
naprstnikov, pletnih igel, za nogovico, škarij, lasnih
ključnic za ženske, načelkov, železnih klek, iger,
podstarnikov za čaše in kozarce, svinčnikov, pod-
vozč, duš za svetilnice, strojev za španjolete in
butelje, peresnih ročnikov, mlinov za kavo, obraz-
cev, očal, uhanov, voščila za čevlje, stenja, jeklenih
in gosjih peres, peresnikov, biserov, glavnikov, lul,
črnega poska, ključnikov, listnic, peneznih mošnjic,
urnic, škaltij za vžigalice, posodja, brivnih britev,
mijl (žajf), popotnih šatuljev za moške in ženske,
škaltelj za žgavni tabak, staničnih metel, metlic in
ščetk, zrkal, traku, bycik, tabačnic, akrilnih tablic, pe-
resnih nožev, toplomerov, hlačnikov, popotnih torb,
mahalo, rumenjakov (cekinov) za igro, vžigalnih
klinčkov, sladornic.

Pa tudi površnega semena vsake baže in go-
tovo dobrote.

OZNANILO.

Ker sva podpisana odprla

NOVO KAVARNO

na Starem Trgu hišna št. 7 v Gorici,

in ker sva poskrbela za prav dobro kavo,
izvrstno pijačo in natančno postrežbo, pripo-
ročava se prav ponižno slavnemu občinstvu,
kakor tudi gospodom, ki dohajajo z dežele,
da bi nas o priliki se svojim pohodom po-
častili, za kar se jim že naprej prav iskreno
zahvaljujemo.

Z odličnim spoštovanjem.

Št. Povšič in A. Boltar.

V Gorici, dne 25. avgusta 1886.

Na prodaj

je v Oseljanu Šempaske županije

POSESTVO,

obsegajoče lepo zemljišče, ki meri enajst
njiv, gozda in orane zemlje, zasajene s trta-
mi, ob vožnji cesti, ki vede od Lijoka v Kar-
nico, — ter prostorno in lepo hišo za ko-
lona (kmeta). Čez posestvo teče vode za
eno mlinsko kolo, ki nikoli ne usahne.
Kdor želi kupiti, naj se oglasi pri upravni-
štvu lista, ki pové lastnikovo ime.

Ig. Heller na Dunaji.

II. Praterstrasse 78.

Kmetijski stroji

Mlatilnice z gepljem, trijerje, čistilnice,
žurilnice, rezilnice, drobilnike, vinske
stiskalnice

najnovejšo izborne sestave, z najbolje tvarine, kar je
najizvrstnejše v tej stroki, prodaja imenovana tvrdka
— z vsakterim poročtvom — po najnižjih cenah.

Plača se po volji; ilustrirani ceniki po zahtevi
brezplačno in prosti poštine.

Prekupci in pošteni posredniki
sprejmejo se pod najugodnejšimi pogoji.

Piccoli-eva esenca za želodec.

G. PICCOLI, Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism
in zdravniških spriljev bolezni v želodcu in
trebuhu, bolenje, krč, želodečno in premen-
javno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, žlantenec,
migrena itd. in je najboljši pripomoček zoper
gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatlicah
po 12 steklenic za 1 glđ. 36 novc.
Pri večem številu dabi se primeren odpust.

Gosp. Gabrielu Piccoli-ju, lekarju v Ljubljani

Na zahtevanje potrjujem, da sem Vaš cvet za želo-
dec, kojega deli so mi dobro znani, v velikih slučajih
vsprano rabil proti boleznim v želodcu in zlati žili.
Ljubljana, mesec januar 1884.

Dr. Emil vitez Stöckl,

c. k. vladni svetovalec in želodno-sanitarni poročevalec.

Uspešnost tega izvrstnega zdravila spriljujejo tudi
gg. dr. D. Agostini, dr. Cambon, vitez dr. Goracuchl,
dr. Pardo — sloveči tržaški zdravniki.

Podpisani potrjuje, da ima želodečna esenca ljub-
ljanskega lekarja Piccoli-ja hitro in prečudne zdravilne
moči. Z njo ozdravelo je mnogo ljudi moje in sosedne
župnije; komaj preteče dan, da ne bi kdo prišel k meni,
ki me prosi za jedno steklenico želodečne esence, kojih
imam ved nekoliko pripravljenih.

A. Wassich, župnik-kanonik. Plomin, Primorsko.

Po 15 kr. steklenico prodaja v Gorici lekarna Pon-
toni, v Tolmini Palisca, v Korminu Franzoni, v Gra-
dišču Conssini, v Gradeži Pasqualis in nabaja se veči-
nom v vseh lekarnah na Tirolskem, v Trstu, Istri in
Dalmaciji.

SCHNEIDER
für Civil
and Militär

M. POVERAJ
Sartoria al modello di Parigi.

IZDELUJE
vsakovrstne
obleke

EDINA
največja in najnovejša krojačnica
in
ZALOGA VSAKOVRSNEGA SUKNA
ter gotove obleke za gospode vsakega stanu.

3 metra blaga iz modane 2^{ne} vrste za eno obleko od 5 g. 50 k. naprej
cela obleka izvrstno izdelana po novi šegi od 9. — „naprej“
Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji
in pošten ceni.

V Gorici, na Travniku, poleg kavarne.

ZA UČENCE

dobi se prav čedno stanovanje in dobra hrana
v poštini slovenski hiši. Učenci, ki iščejo
stanovanje, naj se oglase pri odpravniku
stanovanja, (ekspedij) „Soče“.